

Cerkvene zadeve.

Svetoletne procesije v Mariboru se obhajajo 4. 11. in 18. julija. Prve se je več ljudi udeležilo, kakor so nekateri strašljivci poprej mislili.

Dijake na gimnaziji v Linci so grdi frajmaurerji k sebi zvabili in hudo zapeljali. Morali so njim prisegati, da ne bodo verovali v Boga. Zraven še so bili zapeljani v nespodobno ponočevanje, pijančevanje in žalostno zaničevanje vsakega resnobečnega učenja. Ubogi stariši, ubogi otroci!

Koroško kat. polit. društvo v Wolfsbergu je na čast papeževe 30. letnice obhajalo sijajni zbor. G. Pongrac, deželni poslanec, je poročal o delovanju deželne zbornice in ljudem povedal, da nova šola zahteva 260.000 fl. na leto, med tem ko je stara s 8000 izhajala. Ljudje so se jako začudili. Naposled je drugi govornik dokazival resnico ostrih besed, da je liberalizem toliko, kakor sleparija, kar je temeljito dokazal na sadu, katerega liberalizem rodi.

Sijajni bil je tudi shod katol. pol. društva za Česko v mestu: Krumavi. Sešlo se je više 800 odličnih Katoličanov. Navdušeno so govorili knez Svarcenberg, grofa Šönborn in Thun, profesor Drost in proš. dr. Loberšiner.

Prusi so te dni zaprli nekega župnika in tako izpolnili veliko številko 2000. Toliko mešnikov je že kaznovanih. Niso pa všteti izgnani jezuiti in drugi redovniki. Kardinal in nadškof grof Ledohovski je že zaprt 527, njegov prvi pomočni škof 240, njegov drugi pomočni škof 270 dni, škof Paderbornski je bil v ječi 150 dni in so ga potem v trdnjavo (festengo) zaprli. Tudi nadškof Kolinski in škof Trijerski bila sta več tednov v zaporu.

Po tem takem je veliko farovžev praznih, ljudje nimajo službe božje, cerkveno premoženje, šole, kloštri in drugi zavodi so proči. Ali vse to trpijo Katoličani s čudovito udanostjo v božjo voljo in z nenavadno srčnostjo. Bog, odpusti njihovim sovražnikom, Katoličanom pa daj potrebne potrpnosti!

Gospodarske stvari.

Nekoliko ravnil, po katerih gre pri izrejevanji svinj ravnati.

I.

M. Sedanji svet od dne do dne več mesa povžije. Umen kmetovalec mora toraj svojo skrb na one domače živali obračati, katere več ko druge mesa dajajo. Svinja sicer ne vrže toliko in tolikovrstnega dobička ko goveja živina, vendar pa je korist njena tolika, da je vse kmetovalčeve skrbi vredna. Dostikrat se pa reja svinj ravno v takih krajih v nemar pušča, v katerih bi reja ravno te domače živine lahko postala vir premožnosti

in gmotnega blagostanja. Številke iz večjih mest kažejo, da je v zadnjih letih potreba svinjskega mesa razmeroma k drugemu mesu izdatno poskočila. —

Svinja zahteva po svojih prirodnih darih in telesnih lastnostih tudi posebne střežbe. V njih se nahajajo neka posebna nasprotja, ki jih mora tisti dobro poznati, ki se z rejo in pitanjem svinj peča. Na jedni strani svinja hitro raste, kri v njej živo in naglo kroži in je žival dražljive nature, na drugi strani pa je, posebno izraščena in pitana, zaspana in lena in za življenje le malo hrane potrebuje. Mast se njej tako silno in hitro nareja, da se ner edkokrat primeri, da se njej še celo mišice v mast spremenjati začno. Pa ravno pri krmetini se včasih najmanjši pogreški in spregledki prav občutljivo kaznujejo. Sploh pa se sme reči, da se na svinje v gospodarstvu vse premalo skrbi obrača. Toraj ne boče odveč nekoliko praktičnih skušenj, kakor jih Dunajski list „Pract. Landw.“ prinaša, našim bralcem podati, katere se posebno na krmljenje, rejo in oskrbovanje krmetine nanašajo. —

Svinja je vsežrna. Njen želodec je mišičast in kožnat, kakoršen vseh mesožrcev. Čreva pa so 10krat daljša, kakor celo njeno truplo, tedaj blizo take dolgosti, kakor pri živalih, ki se rastlinstva živé. Tako je svinja sposobna meseno in rastlinsko hrano povživati. Toraj če hočemo, da se hrana svinjam polagana tudi popolnoma porabi in v svinjskem telesu v nam koristne in rabljive dele predela, se mora hrana pred polaganjem nekoliko prirediti in pripraviti. Ker je svinja zelo hlastava in požrešna; gre velik del povžite hrane nežvekan in naprebavljen od nje in toraj v škodo celemu gospodarstvu. To mora kot pglavitno ravnilo pri svinjereji veljati in marsikateri slab izid in škodljiv nasledek pri reji in pitanju svinj se ima zanemarjenju te resnice pripisati. Učeni možje so po skušnjah dokazali, da gre pri 1½ leta stari svinji, kateri se celo nezdrobljeno, nekuhanu zrnje polaga, nad 50%, t. j. nad polovico povžite hrane neprebavljene brez koristi od nje.

Pripravlja se pa svinjam hrana ali s kuhanjem ali s parenjem. Tako pripravljena hrana je svinjam najbolj tečna. Seveda tam, kjer so drva draga, je tako pripravljanje tudi drago, ki se pa s tem poplača, da se živini polagana hrana tudi popolnoma porabi in v nam koristne dele spremeni. Gospodarstva, ki imajo katero postransko obrtnijo, pri kateri je kuriti treba, zamorejo najprej tako postopati.

Drugi načini pripravljanja hrane, kakor ugrevanje po sam sebi, kisanje in tako dalje, so sicer dober kup pa bolj škodljivi in nevarni. Potrebujejo namreč natančnosti in velike pazljivosti, kakoršne pa ravno pri služabnikih, ki imajo navadno svinje na skrbi, le malokedaj najdemo. Krivo pripravljena ali pokvarjena hrana pa ne stavlja samo zdravja v nevarnost, ampak je tudi na drugi strani